

הקלפים הישראליים החדשים: מלכת שבא, אשמדי, יואב, דויד המלך
 "כי מציון תצא תמונה..."

נכונה, טען רוזנבלום, "כריז שרצחתי", ועוד במכשיר קהה.
מוות ביתר. במשפט, התברר כי סלים שלמה מסר גם הודעה שנה במשטרה. בי הודעה זו סיפר על התנהגות אשתו הלה, פועלת בבית-הקפה הצעירה ממנו, בשבועות האחרונים: "כל יום היתה באה מאוחר מן העבודה... אני הייתי מבשל עבורה אוכל, והיא היתה יורקת באוכל. לביל המקרה באה בשעה 11 לבילה בערך. כששאלתי אותה על כך, ענתה לי, לא איכפת לך, אתה לא בעליו ואימה: אני אגרש אותך!"

בבוקר, בשעה חמש, סיפר סלים שלמה, הוא העיר את הלה, כמנהגו, על מנת שתלך לעבודה. הלה סרבה לקום, באומרה שמעתיה ואילך לא תצא יותר לעבוד, וכי סלים עצמו יצטרך לדאוג לפרנסת המשפחה. כשסלים הפציר בה ללכת, סטרה הלה על לחיו, סטירה זו הביאה בסופו של דבר למוות: "תפסתי אותה בגרון, היא צעקה שתתלה אותי... לקחתי יתד ברזל והכיתי בו ב" גרונה. שינינו נפלנו על הרצפה... היכיתי אותה בברזל בגרון... כשנמלה התגברתי עליה והרגתי אותה..."

חתונה בתל-אביב. סלים היה רגיש מאד ליחסים בינו לבין אשתו הצעירה. בר מן האחרון, הרגיש כי יחסה הארוש של אש חו אליו, נעשה גרוע יותר. באחד הערבים חזרה מן העבודה והכריזה כי ברצונה ללכת עם חברתה לחתונה בתל-אביב. סלים סיפר: "הלה לא הסכימה שאבוא אתן. הלכתי אה" ריהן וראיתי אותה עם בחור צעיר."
 הבחור הצעיר, שהלה היתה נמשכת אתו לעיתים קרובות, היה תושב המעברה אף הוא, עזרא חזון. "הוא אשם בכל" עקב ס' לים. "הוא היה חי עם אשתי..."
 סיפר סלים על מה שקרה אחרי מותה של אשתו: "אחרי חצי שעה ראיתי שהדוסק שלה אינו פועל... הלכתי למשטרה".
 השופט החוקר שמע את העדויות, החליט להעביר את דינו של הנאשם לבית-המשפט המחוזי, באשמת רצח בכונה תחילה.

משפט

צ'ליים בחדר המוסיקה

הפתעה גדולה המתינה לרבקה אלבי, אחת מתושבות אילת, כשפתחה בוקר אחד את תריס חלונה. מאחורי התריס עמד סעדיה מעודה, 55, שכנה של רבקה, כשעשרים ל"י בידו האחת.

"ביד אחת הוא נפנף בעשרים לירות, ו" בשניה הוא ניסה ללטף אותי!" סיפרה רבקה לשופט-השלום הראשי, ציון אלוף, שהגיע השבוע לאילת על מנת לערוך את ישיבות בית-משפט השלום המקומי, הנערכות אחת לחצי שנה בחדר המוסיקה של בית הפועלים. נבהלתי גורא. הרבצתי לו על היד, זרקתי תי לו את התריס בפנים וקראתי לעזרה".
 התרגשה רבקה, אשה נשואה ואם לילד בן חצי שנה.

סעדיה מעודה עצמו, אב לשבעה ילדים וחרש באוזן אחת, הכחיש את כל ההאשמות. סענתו היחידה: לא יתכן שעמד ליד החלון וליטף את המתלוננת. החלון גבוה מקומתו, ולשופט אלוף פקד על אחד השוטרים ללחץ את הנאשם אל חלון המתלוננת. פסקה-דין: זכאי מחוסר הוכחות. אבל "אתה יוצא זכאי מחוסר הוכחות, אבל הישמר לך שנית", צעק השופט אלוף באוזניו החרשת של הנאשם.

שלום (נסך) ועוד נכבדים סגנוניים כאלה (ראה תמונות).
 הבעיה הגדולה היא לשכנע אלה מכין קוראי התנ"ך המשחקים בקלפים לשחק פ"ר קר וקאנסטה, בהשגחתם של קדושי ה" עבר. אם יצליח יעקב מס בתפקיד זה, ע" שויה תעשיית הקלפים להחית סעיף יצוא לא מבוטל כרשימת היצוא של המדינה.

צבא

לשון המאזניים

כבר בילדותו סבל כרמל רבי בגלל מידות גופו. הילדים בשכונה היו לועגים לו בשל גופו הארוך והרוח, והיו מכנים אותו בכל מיני כינויי גנאי.
 כשהגיע כרמל לגיל הגיוס, התיצב כחוק בלשכת הגיוס ביפו. הודעה הרפואית, בפ" ניה התיצב ערום כביום היחודי, קבעה כי גובהו 171 ס"מ ומשקלו 47 ק"ג. תקנות הגיוס קובעות כי המשקל המינימאלי המת" אים לגובה כזה, צריך להיות 47.5 ק"ג. כרמל נשלח לביתו, בתל-גיבורים, פנקסו הוחתם בחותמת דיתוי שלושה חודשים נוספים. "השתדל", יעצו הרופאים, "להשמין בחצי קילוגרם. כשתשמין, נגייס אותך".

כרמל חזר אחרי שלושה חודשים. משקלו לא עלה אפילו כגרם אחד. כאשר, גם בפעם השלישית נשלח לביתו, היה כבר בן 19. בביקורו החמישי, אחרי 40 חודש, גילה כרמל כי חל שינוי בתקנות: שלטונות ה" גיוס החליטו לקבל לשירות חיילי גיוס, אם משקלם עולה על 45 ק"ג. כרמל, שמשקלו נשאר עדיין 47 ק"ג, נדרש לארוז את ח" פציו, להתיצב בקלט הצבאי.
 זקן מודי. כרמל לא רצה להתגייס. "אני כבר בן יותר מ-20", טען בפני ועדת הער" עורים. "אני רוצה לעבוד, ללמוד ולהתחתן. אם אתגייס עכשיו, אשתחרר מבוגר מדי".

אך הוועדה דחתה את ערעורו. בצר לו, סנה כרמל אל עורכי הדין מאיר וינאי ויצחק לוי. אלה חיפשו בספרי החוק, מצאו סעיף האומר שאין לגייס יוצא צבא לשירות פעיל, אם דחו לו את גיוסו יותר מ-24 חודש, שלא מרצונו. "סיבה רפואית", טען עורך-הדין מאיר וינאי בפני בית-הדין העליון, כשהגיש את הציר-לנאני נגד שר הכסחון, היא סיבה ש" אינה תלויה ברצונו של יוצא הצבא".

בית-המשפט העליון קיבל את הנימוקים, קבע שגיוסו של כרמל הוא בלתי חוקי. שלושת השופטים שישבו בדין, ביטלו בכך שלושה תקדימים קודמים, קבעו את גורלם של מאות יוצאי צבא. הנדחים מדי פעם על- ידי הוועדות הרפואיות.

פשעים

אדם וחווה

"היום בשעה חמש בבוקר רצחתי את אשתי הלה במכשיר קהה". בעשר מילים קצרות אלה, ניסח השופט החוקר את הודעתו הראשונה של סלים עלה שלמה, (55), תושב מעברת עמישב ליד פתח תקוה, ליד עיראק ומחוסר עבודה, ש" הסגיר את עצמו באחד מבקרי החודש שעבר, ליומאי משטרת פתח-תקוה.

עורך-הדין אריה רוזנבלום, שהתמנה להגן על סלים שלמה, חקר את השופט ארככות, כדי לברר מי ניסח את ההודעה הקצרה: השופט עצמו, או סלים שלמה? לא יתכן שהנאשם, שאינו שולט בעברית

היה ברור: הצופים יכריזו על איחוד עם תנועת הנוער המפא"יית, יהפכו דה פקטו לתנועת הנוער הממלכתית. שאר התנועות, תגורשנה מבית-הספר הישראלי, תוכרונה כבלתי חוקיות. בצורה זו יהיה הנוער ה" עברי נתון רק להשפעת התנועות הרצויות על השלטון.

השבוע ניסחו תנועות הנוער שאינן מפא"יית את תשובתן המנומקת, כל אחת לחוד. התשובה, בתמצית: "לא!"

תעשייה

פוקר עם דויד המלך

לפני שלוש שנים הודמן תעשיין היהל"ר מים יעקב מס לחוג מכרים, ששיחקו ב" קלפים. לפתע הבחין מס בתגי המכס היר" דגיים שעטפו את חפסיות הקלפים. הוא הפ" סיק את משחקו, בטענה: "איני משחק ב" קלפים מוברחים, המהחיים מקור הכנסה לאיב".

כעבור ימים מספר, החליט התעשיין ה" עקשן לייצר קלפים מתוצרת הארץ. לא היה זה רעיון מקורי. חברות ואנשים פרטים נ" סו בשנים האחרונות לכסס במדינה את ה" תעשייה שנוסדה עוד לפני מאות בשנים, בחצרות מלכי סין, ואשר החל מהמאה ה-14 נפוצה באירופה. רובם ככולם נכשלו. כי ייצור הקלפים הוא סוד מקצועי, ובכל ה" עולם קיימים רק ארבעה בתי חרושת מר" כרים המייצרים קלפים טובים.

אחד מהארבעה הוא בית-החרושת של פיאטניק בווינה. אוסטריה. יעקב מס התקשר עמו, שיכנע אותו לשתף פעולה בהקמת תעשיית קלפים בישראל. לפני שנה החל מפעל הרמת-גני מייצר קלפים, שקנו להם שם בטיבם בארץ ומחוצה לה.

אולם בזה לא התגשמו חלומות הקלפים של מס. הוא לא רצה להניח את הכל על קלף אחד, ביקש לייצר קלפים שישאו עליהם דמויות תנכיות. הוא התקשר עם הציר" זאב רבן שצייר את הדמויות והשבוע, אחרי נסיונות וקשרים רבים, יופיעו לראשונה ב" שוק קלפים הנושאים את דמויותיהם אצ" עוניות של דוד המלך) בת-שבב (מלכה) אב"

בארץ האימפריה של המועצות, תהיה טענה זו נכונה גם לגביה.

נוער

התשובה: לא

אלפי נערים ונערות ישבו על גבעות ה" חול, ליקקו שלגונים והסתכלו בשחיון-נפש מוחלט אל הבמה הענקית, ממנה דיבר אל" הם, בארבעה מיקרופונים, דוד בן גוריון. היה זה לפני שלוש שנים, כאשר בא המנהיג הישיש לעצרת הנוער הארצית, שאורגנה במיוחד על-ידי הגדני"ע, על גבעות הכפר שיר-מונים.

כשנגמרה העצרת הענקית, שהסיסמה ש" ליחות או קאריירה?" ריחפה מעליה, היה ברור לכולם שהיא לא השיגה את מטרתה: הנוער לא התלהב מרעיונותיו הנשגבים של ראשי-המשלה, סרב לחתר על מכרותיו ה" נפרדות, להתאחד תחת קורת-גג אחת, על- מפלגתית כביכול.

השבוע ניסו בעלי הרעיון להגניב את תוכניהם בולת האחורית: לאחר שקבל רמז מן החלונות המתאימים, שלח מרכז הצופים מכתבים רשומים אל מרכזי תנועות-הנוער הציוניות האחרות, הציע להם להכריז על איחוד כולל מיד.

כשלב ראשון, הציעו הצופים, יוכרו על איחוד השכבות הצעירות בגיל בית-הספר העממי.

נשק ראיות. ראשי תנועות-הנוער, ש" קיבלו את מכתבי הצופים, לא היו צריכים לחשוב הרבה על כחנות שולחיו. אלה היו ברורות מאד: תנועת הצופים, שידעה מראש כי תוכניות האיחוד הן סיסמאות-שחא פור- ליטיות, מתכוונת להשתמש בהן כנשק ראיות מתאים, לאישור הכרזותיו של משרד החינוך, כי תנועות הנוער, פרט לצופים ה"כלליים" ולהתנועה המאוחדת המפא"יית, אינן רוצות להיות מוכרות על ידי, מטעמים שלגניים שלהן.

גם הצעד הבא, מצד מרכז הצופים, ה" נהנה מתמיכה כספית ממשלתית גדולה,

* תמיכה הניתנת גם להתנועה המאוחדת, והסתכמת ב-15 אלף ל"י לשנה, לשתייהן.

הורגי-אשתו שלמה לפני ואחרי חקירתו להרוג ולנזח